

Stad zoekt boer

Jan Huijgen: 'Zelfs in tijden van dierziekten heeft de boer een goed imago behouden'

Het contact terugbrengen tussen boer en burger is voor Jan Huijgen een van zijn belangrijkste doelen. Voor de uitvoering kreeg hij inmiddels al een Europese onderscheiding. 'Er groeit een generatie op die geen idee heeft wat zich op de boerderij afspeelt.'

Het regent en de zoogkoeien met hun kalveren hangen in een groepje bij de sloot met de kont in de wind. Jan Huijgen uit Bunsschoten ziet het ritueel vanachter het beregende raam van zijn kantoor met genoeg aan. 'Er groeit nu een generatie op die geen idee heeft wat er zich op een boerderij afspeelt', start hij het gesprek. 'Een generatie die het ritme van de seizoenen niet kent, niets weet van de invloed van het weer op de natuur. Ik zie het als mijn taak om burgers weer in contact te brengen met de boerderij, de natuur en de manier waarop voedsel geproduceerd wordt.'

Jan Huijgen vormde de afgelopen vijftien jaar zijn melkveebedrijf om naar een, zoals hij het noemt, 'multifunctioneel landbouwbedrijf'. Het melkquotum en de melkkoeien werden verkocht en op het erf is naast de vlesstierenstal een

winkel verrezen voor streekproducten. Daarnaast zijn er ruimten voor vergaderingen ingericht, er is een zaal met lesmateriaal voor scholen, en er wordt momenteel, in de stijl van een oude hooiberg, gebouwd aan een professionele voorziening voor zorgverlening. 'Hier maken we gebruik van de veelzijdigheid van het platteland. Er zijn in de nabije omgeving 350.000 stedelingen die in hun vrije tijd de polder in trekken. Die bedien je niet alleen met klassieke landbouw waar melk, graan en vlees wordt geproduceerd. Die willen het platteland beleven en dat we hun kinderen weer leren waar voedsel vandaan komt.'

Informatiehonger

Jaarlijks bezoeken ruim 15.000 mensen de Eemlandhoeve van Jan Huijgen en de verwachting is dat dit aantal nog zal groeien de komende jaren. 'De boer

Jan Huijgen: 'Nieuwe generatie boeren staat erg open om stedeling wegwijs te maken op het platteland.'

heeft altijd een goed imago gehouden, zelfs in tijden van dierziekten. Juist dan is er extra medelijden voor de sector, omdat de burger het verdriet ziet van veehouders die gedwongen dieren afvoeren. Door de tv-beelden van ruiming is er wel een schrikbeeld ontstaan van de grootschaligheid van de landbouw. Dat heeft ervoor gezorgd dat de burger uitleg wil over wat er zich op het platteland afspeelt.' Ook het succes van de huidige tv-programma's over het boerenle-

De winkel met streekproducten lokt de stedeling naar de Eemlandhoeve

ven benadrukken volgens Huijgen de informatiehonger over de landbouw. 'Mijn opa boerde midden in het dorp en daar was dagelijks contact met de consument. De boerderijen zijn uit de dorpen verdreven, waardoor die dagelijkse contacten verloren zijn gegaan en er meer onbegrip is ontstaan.'

'Verefteling' van platteland

Huigen studeerde aan de universiteit in Wageningen naast veeteelt ook filosofie. In zijn werkkamer, stampvol boeken, staat op de vensterbank een beeldje op een sokkel. Het is de Sicco Mansholt-prijs, een tweemaal uitgereikte Europese prijs voor plattelandvernieuwing die Huijgen deze zomer ontving. 'Heel bijzonder dat ik de prijs kreeg', aldus Huijgen, die vervolgens graag verder filosofeert over de ontwikkelingen van het platteland. 'Je krijgt drie groepen boeren: de stoppers, de grote bedrijven en de bedrijven die gaan voor verbreding. De brede bedrijven en de grootschalige bedrijven zullen meer samen gaan werken om het platteland te beheeren en toegankelijk te houden voor iedereen.' Huijgen heeft daarom de coöperatie Stadland in het leven geroepen dat als doel heeft verbinding te leggen

tussen stad en platteland. Op lokaal niveau is Huijgen daarmee zelf al aan de slag gegaan. 'Mijn buurman gaat een nieuwe stal bouwen voor driehonderd koeien en melkrobots, maar hij maakt daarin ook een ontvangstruimte voor bezoekers. We leggen straks een wandelpad aan tussen onze bedrijven. Op ons bedrijf verzorgen we de professionele uitleg over een modern landbouwbedrijf, op het bedrijf van de buurman gaan we vervolgens op excursie.' Volgens Huijgen staat de nieuwe generatie boeren – hij geeft les in het hoger agrarisch onderwijs – er erg open voor om op professionele wijze de stedeling wegwijs te maken op het platteland. 'Maar we moeten wel oppassen voor de "verefteling" van het platteland. Boerderijen moeten geen kleine pretparken worden. Om meer geld te verdienen zou ik mijn zoogkoeienstal om kunnen bouwen tot een vergaderruimte, financieel is dat een stuk interessanter. Maar de binding met het platteland is belangrijk. De burger wil het verschil ervaren tussen hooi en stro, met eigen ogen zien hoe een kalf geboren wordt. Daarmee versterk je het vertrouwen in de sector.'

Jaap van der Knaap

Wat vindt u van het imago van de melkveehouder?

'Ik denk dat weinig mensen er over nadenken, maar dat het imago gemiddeld genomen goed is. Melkveehouders zorgen voor voedsel, werkgelegenheid en behoud van het Hollandse landschap. Het zijn hardwerkende mensen, maar dat zie je niet aan de producten die in de supermarkt liggen. Die liggen er gewoon.'

Daniëlle Seinstra (20), studente geneeskunde

'Ik denk dat ten onrechte wel eens de suggestie gewekt wordt alsof boeren hun beesten misbruiken. Dat is onterechte beeldvorming, boeren zijn geen uitbuiters. Een boer is goed voor zijn beesten, anders doe je dat niet. Met een open dag ben ik wel eens op een boerderij geweest. Die koeien kregen voor het melken hooguit een tikkie. Zo van: kom op, Mien.'

Ria Vermaas (54), studente filosofie

'De melkveehouderij heeft geen slecht imago. Ze komt nooit negatief over in de media en de reclames zijn over het algemeen leuk. Melkveehouders produceren gezonde en diverse producten voor een gunstige prijs. Melk is niet duur. Eén keer ben ik op een kaasboerderij geweest, dat vond ik wel interessant om te zien.'

Purdey Tjon (29), ambtenaar bij de belastingdienst

'Ik sta niet zo veel stil bij de landbouw, denk er niet over na. Ik koop het voedsel hier in de supermarkt en vind het allemaal wel goed. Ik besef wel dat je niet zonder landbouw kunt, het zou niet goed zijn om afhankelijk te worden van voedselimport. Boeren mogen eigenlijk wel wat meer verdienen, de melkproducten zijn spotgoedkoop.'

Annie Eind (66), huishoudster/gepensioneerd

'Ons rundvlees is veel beter van kwaliteit dan het vlees uit Amerika of Argentinië. Dat zit naar mijn overtuiging vol met hormonen. In Vlaanderen is het imago van de veehouderij gelukkig goed. Beelden van Gaia over dierenmishandelingen zie ik als excessen en niet als dagelijkse praktijk. Ik heb boeren gezien die heel goed voor hun dieren zorgen.'

Jacques Gernaey (70), gepensioneerd ingenieur

'Het liefst koop ik biologische volle melk, maar die is niet altijd betaalbaar. Gangbare melk is toch goedkoper. Als ik het niet kan betalen en het niet koop, dan krijg ik daar toch wel een schuldgevoel over. Biologische producten zijn in mijn ogen op een voor het milieu en voor de dieren op meer verantwoorde wijze geproduceerd.'

Emmanuela Urzua (33), schoonheidsspecialiste